

ПРЕС КЛИПИНГ

3. фебруар 2017.

НАСЛОВИ

- Здравствени радници одлазе из земље, како их задржати (стр.2)
- Отворен нови погон фабрике "Кнот", посао за још 150 радника (стр.3)
- Рок за „Галенику” истиче, договора још нема (стр.4)
- Успешна економија плод уређене државе (стр.5)
- Синдикати одговорни за стање у држави (стр.6)
- Црне тачке фискалне консолидације (стр.7)
- Нови отказ, тензије и потраживања (стр.8)
- Потврђен банкрот Југоремедије (стр.9)
- Комуналци по уговору тврде да раде под "робовским" условима (стр.10)
- Зафалиће шофери и нашим камионима и аутобусима (стр.11)
- „Петрохемија” гурнула државну касу у минус (стр.12)
- Удружење синдиката пензионисаних војних лица подржало протест Војног и Полицијског синдиката (стр.13)
- НОВЕ ЗЛОУПОТРЕБЕ У СИСТЕМУ ЕПС Муљали са дневницама и наплаћивали гориво иако им је ПЛАЋЕН ПРЕВОЗ (стр.13)
- Дитман: Отварамо још 3.000 радних места у аутоиндустрији (стр.14)
- Ко пали ватру у ГСП? (стр.15)
- Сва власт министру (стр.16)
- Табаковићева: Зашто нам је курс отишао преко 124 (стр.17)

Здравствени радници одлазе из земље, како их задржати

Припремио Срђан Димитријевић

Стране агенције за запошљавање и лизинг радне снаге, све чешће и са све примамљивијим понудама, траже наше квалификоване раднике за рад у земљама Западне Европе, а у избору кадрова помаже им Национална служба запошљавања. Са истим задатком, прошле године отворен је и Немачки миграциони центар у Београду. За ту земљу влада највеће интересовање, а највише одлазе здравствени радници.

Шта држава може да уради да заустави негативан тренд, и да ли ће у земљи остати довољно медицинских стручњака?

Немачка агенција која директно запошљава медицинаре у више клиника у Хесену и Баден Виртенбергу, тражи 1.300 медицинских радника, са знањем немачког језика.

Мониа Почековић, директор "Спектра" каже да сарађују са службом за запошљавање, и она им врши прву селекцију кандидата.

"Папирологија није превише сложена, и ми у нашим канцеларијама радимо и то - помажемо странкама у прикупљању те документације, а период је дакле од 30 до 60 дана", каже Милоје Орловић, лиценцирани менаџер запошљавања и правник.

После немачких и домаћих агенција, медицинари посао налазе и преко Немачког миграционог центра, али и седам Миграционих центара Националне службе за запошљавање.

"Имали смо преко 75 одсто заинтересованих за одлазак у Немачку и имали смо доминацију медицинског особља, првенствено то су медицинске сестре и техничари, прате их лекари", рекао је Мирослав Берић из Миграционог центра Београд.

Боље плате и без дугогодишњег чекања посла или специјализације, чини се да је оправдан мотив за одлазак из земље, али може ли држава да спречи последице. Одговор ресорног министарства је да су у претходне две године запослили готово 3.500 медицинара и тако зауставили негативан тренд њиховог исељавања. И у 2017. обезбедили су, тврде, средства за запошљавање 2.500 здравствених радника.

"Сматрамо да у наступајућих пет година нећемо дозволити да се испољи недостатак одређених специјалиста на територији Србије, у здравственом систему. Напротив, мислим да ћемо успети да и велики број наших студената, наших квалитетних младих колега да уполнимо и на тај начин да их задржимо у Србији", каже Берислав Векић, државни секретар Министарства здравља.

Донедавно највише заинтересованих за посао у иностранству било је у Београду, а сада - у Крушевцу. Међу њима, опет их је највише из здравства. Новина је и промена старосне структуре, па млађи од 25 година више нису ти који би радили далеко од куће.

"Сад већ имамо устаљено да људи између 31, 35 година до 50 представљају концентрат оног који су заинтересовани да оду. Значи они који су већ формирали породице, они који су подигли децу довољно да би могли да се одваже да интеграцију своју и своје деце остваре тамо", каже Берић.

Миграције због посла нису само наш феномен. Приступањем Европској унији, већину источно европских земаља напустио је велики број стручних радника у потрази за бољим условима живота. То је добар посао и за посреднике - незванично сазнајемо да за сваког нашег лекара кога пошаљу на рад у Немачку агенције добију најмање две хиљаде евра.

Отворен нови погон фабрике "Кнот", посао за још 150 радника

Припремила Марија Савић Стаменић

У присуству премијера Александра Вучића, отворен је нови погон фабрике "Кнот аутофлекс Југ" за производњу делова за ауто-приколице у Бечеју. Јавне финансије у Србији су сигурне, а државни новчаник је у најбољем реду, поручио је Вучић.

Нови погон немачко-српског предузећа "Кнот Аутофлекс" оживео је хале чувеног "Фадипа", који је после пола века постојања прошао кроз неуспешну приватизацију и завршио у стечају. Нови погон, површине од 9.500 квадрата у који је инвестирано 1,3 милиона евра, производиће делове за ауто-приколице, у којем ће бити запослено додатних 150 радника.

Отварању новог погона присуствовао је и премијер Александар Вучић који је поручио да инвеститори увек могу да рачунају на владу, која је спремна да пружи помоћ и подршку.

"Спремни смо да за ваше нове инвестиције да понудимо озбиљнију подршку, не само инфраструктурне и у дозволама. На владу увек можете да рачунате", поручио је Вучић немачким инвеститорима.

Вучић је рекао да је тренутно 33.000 радника запослено у немачким фирмама које послују у Србији, да очекује да ће ускоро тај број бити и већи од 35.000, а у годинама пред нама и до 50.000.

"То показује да смо успели нешто да урадимо да бисмо привукли инвеститоре из најснажније европске државе, каква је данас Немачка", рекао је Вучић.

Наводећи да је Бечеј некада био један од највећих и најмоћнијих индустријских центара не само у Србији, већ и у Југославији, а да је све то изгубљено деведесетих и после 2000. године, Вучић је рекао да влада покушава да врати стари сјај и снагу том делу Србије.

"Полако, постаје боље него што је било. Покушавамо да вратимо стару снагу и сјај, али истовремено да покажемо да можемо у модерним временима да се упоредимо са најбољима", навео је Вучић.

"Хоћу да кажем да је ово за нас најважнији циљ, да отварамо фабрике, радна места и да Србија живи боље", рекао је премијер и додао да су јавне финансије у Србији сигурне, да је државни новчаник у најбољем реду, а да је сада време "да се постарамо за новчанике свих грађана".

"Неће ићи лако ни брзо, али сам сигуран да ћете на сваких шест месеци сваке године осећати бољитак", поручио је Вучић.

Инвеститори задовољни условима пословања у Србији. Иако су на почетку планирали да коначан број запослених буде 50, већ сада их је 570.

"Немачка предузећа су само у ауто-индустрији у Србији инвестирала око 230 милиона евра и отворила 12.000 радних места. У плану је још три хиљаде. Српска Влада спровела је важне реформе и снажно ради на привлачењу инвеститора и наше две земље могу додатно да унапреде економске односе", каже амбасадор Немачке у Србији Аксел Дитман.

Српски премијер и немачки амбасадор истичу да број запослених у немачким предузећима у Србији расте.

Нови погон је површине 9.500 квадрата и инвестиција је вредна 1,3 милиона евра, а производиће се делови ауто-приколице.

Предузеће "Кнот аутофлекс Југ" основано је 2003. године, а производи каросерије за моторна возила, приколице и полуприколице.

Бечејско предузеће више од 90 одсто производње пласира у иностранству, а извозе у земље Европске уније, у Израел, Русију, Турску и у САД.

"Кнот аутофлекс Југ" групација у Бечеју послује преко три фирме, "Мотофлекс ремонта", "Кнот аутофлекс Југа" и "Аутофлекс ливнице".

Укупна квадратура погона све три фирме је 23.000 квадрата, а запошљава 570 људи.

"Кнот аутофлекс Југ" је почео са радом 2003. године, са свега десетак радника у старој хали од 1.000 квадрата, а сад је на тој локацији пословни простор већи од 10.000 квадрата.

Досадашња укупна инвестиција групације у Србији је 15,5 милиона евра, од чега је 10,3 милиона евра уложено у "Аутофлекс".

"Аутофлекс" је имао промет од 24,5 милиона евра, а све три фирме заједно од 33,47 милиона евра.

Производња је прошле године порасла за 34 одсто, а више од 80 одсто одлази у извоз.

Отварању новог погона присуствовали су и министар привреде Горан Кнежевић, премијер Војводине Игор Мирковић, председник Скупштине Војводине Иштван Пастор, амбасадор Немачке Аксел Дитман и амбасадор Мађарске Атила Пинтер.

ПОЛИТИКА ONLINE

Рок за „Галенику” истиче, договора још нема

Аутор: [Аница Телесковић](#)

Ни после пет месеци преговора са британско-руским конзорцијумом, ствари готово да нису померене са мртве тачке

Законски рок да се нађе решење за судбину „Галенике” истиче за четири дана (8. фебруара), а договор са британско-руским конзорцијумом „Фронтинер фарма-Петроваркс” још није постигнут.

Како може незванично да се чује, када је о отпису дела дуга реч, који ова компанија има према комерцијалним банкама, ствари готово да нису померене са мртве тачке.

Камен спотицања у овим разговорима је дуг приватним повериоцима од око 70 милиона евра. Док потенцијални стратешки партнер инсистира на томе да се што већи део тог дуга отпише, банкарима је са друге стране, у интересу да наплате што већи део тог износа.

– Проблем је и то што у преговорима учествује пет банака, а немају сви исте интересе, јер нису сви позајмили исти износ по истим условима и са истим роком отплате – каже наш саговорник, упућен у разговоре са потенцијалним стратешким партнером. Разговори се воде са представницима Уникредит, АИК банке, Сосијете женерал, Комерцијалном и Ерсте банком. Према подацима Агенције за привредне регистре укупне обавезе „Галенике” на крају 2015. године износиле су око 230 милиона евра.

Највећи део тог дуга (око 160 милиона), чине обавезе према држави. Представници британско-руског конзорцијума практично траже да државни повериоци компанији отпишу цео износ, а да приватни повериоци отпишу део дуга.

Успешна економија плод уређене државе

Аутор: Војислав Гузина, економиста

Могуће је распродајом имовине и првенственим ослоном на стране инвестиције остварити одређени раст, али тада је неизбежно питање: јесмо ли ми, уопште, своји на свом?

Можда се наслову „[Само домаћа индустрија Србију спасава](#)” („Политика”, 22. јануара) може приговорити искључивост, али то је занемарљиво у односу на оно што сугерише – у много чему супротно оном што нам актуелни економски реформатори неуверљиво представљају као пут до јаке економије.

Да подсетимо, ту смо могли прочитати да смо сада за 25 одсто сиромашнији него крајем осамдесетих, док су Бугарска, Мађарска, Румунија, Чехословачка и Пољска, тада на нашем нивоу, сада јаче за 60 одсто него пре четврт века. Да узроке заостајања Србије неки виде у лошим политикама и реформама после 2000. године, а други у распаду Југославије, економским изолацијама и хиперинфлацији, док трећи, међу којима и многи представници техничке интелигенције, сматрају да су и први и други у праву и да се ради о јединственом „аутодеструктивном” процесу у две фазе.

Саговорник „Политике”, професор Машинског факултета у Београду Петар Б. Петровић сматра да је највећи грех српске економске политике у последњих четврт века трагично запостављање индустрије, посебно прерађивачке и заустављање технолошког развоја.

И најзад, за оцену јесмо ли на путу да тај јаз смањимо, посебну пажњу заслужује став професора да је успешна индустријска политика кључни државни и национални пројекат. Србија нема такав пројекат. Не постоје ни институционалне претпоставке за то. А то је уређена држава с јасном поделом надлежности, и то није проблем од јуче. Актуелна власт је само наставила са разградњом институција. У тим условима није могуће ни конституисати систем који би охрабрио неопходна инвестициона улагања, нити максимализовао учинак расположивог људског ресурса, иначе кључног у малој земљи попут наше. Напротив, значајан део људског потенцијала је ван функције или у иностранству. Измене системских закона нису се показале довољно делотворним, нити се то могло очекивати, јер је економски систем само добар или лош законски оквир у коме привреда послује, али не и довољан да годинама урушавану привреду дигне на ноге.

Конзистентна развојна политика економије, и не само економије, примерена стању у коме смо се нашли, подразумевала би, између осталог, да је консолидација јавних финансија логичан след раста привредне активности, а не обрнуто, да инфраструктура нису само путеви којима се може ући и изаћи из земље већ и оно што је услов живота у демографски и привредно испражњеним подручјима Србије, да образовање и здравство нису трошак државе на којима се може уштедети која милијарда зарад малог али неодрживог дефицита, већ полуге развоја, да јавна предузећа буду фактор подршке а не буџетски трошак...

Економске реформе су, очигледно, посао за уређену државу и владу која зна да се опоравак економије мора првенствено заснивати на пуном ангажовању сопствених људских, материјалних, природних и фискалних ресурса, у ком случају и коришћење страних директних инвестиција има пуног смисла.

Наравно, могуће је распродајом имовине и првенственим ослоном на стране инвестиције остварити одређени раст, али уз питање које ће неизбежно уследити: јесмо ли ми, уопште, своји на свом?

Синдикати одговорни за стање у држави

Пише: Центрифуга

Синдикати имају огромну одговорност за стање у каквом се налазимо. Јер ако синдикати нису успели да зауставе прво проратну еуфорију, рат и распад бишве Југославије, а онда НАТО, и овакав тип приватизације, ми не можемо да кажемо да нисмо одговорни и не можемо да будемо задовољни.

То што ми нисмо највише криви, и то што је “Независност” увек пливала против струје, не може да избрише горак укус тога да нисмо били довољно убедљиви за већину грађанки и грађана Србије, каже Зоран Стојиљковић, професор Факултета политичких наука и председник Уједињених гранских синдиката независност, за емисију Центрифуга која се ексклузивно емитује на сајту Данаса.

Професор на Факултету политичких наука и председник Уједињених гранских синдиката (УГХ) “Независност”

СРБИЈА У ТРЦИ КА ДНУ

Ових дана истраживања показују да на питање да ли је само довољно да имамо вођу кога ћемо следити, позитивно одговара више од половине испитаника. У таквом друштву у коме су људи још и сиромашни, дисциплиновани страхом од губитка посла, увелико натерани да тезгаре и гледају да одрже егзистенцију, једина промена која се мора десити је - да се усправимо, рекао је Зоран Стојиљковић, професор ФПН и председник УГХ “Независност”.

Шта се то нама дешава, зашто никако не успевамо да се усправимо?

Изгледа да имамо проблем са тим да се индивидуализујемо и да престанемо да стално тражимо неки покривач. Нама држава изгледа или као ловина – за оне који су на врху социјалне пирамиде, дакле за политичке странке и њихове врхове који државу виде као плен, или као нека врста татора који мора да брине о нама од колевке па до гроба. Ја бих волео да резон буде следећи – Ако држава тражи нешто од мене, онда и ја тражим нешто од државе. Хабермас је рекао да се држављанство сваке државе мора њиховим грађанима исплатити у некој солидној валути економских, социјалних, политичких и културних права. Шта нама говори у том контексту податак да би сви млади, да могу, отишли одавде? Говори нам да је то једна пропала, неуспешна држава која не успева да задовољи интересе својих грађана. Када се у некој кампањи, а имамо их сваке године, разговара о животној перспективи обичног грађанина? Ја се исто тако питам у име синдиката “Независност”, да ли је Србији и њеним грађанима намењена судбина да живимо за плате од 250 до 700-800 евра максимум? Јел то нама уписано у гене или на је то одређено? Да ли је било ком младом човеку сан да ради за те парице? Па није. А та демагогија политичара да нам премијер и председник раде за хиљаду евра - то је демагогија најгоре врсте.

Због чега су људи изгубили поверење у синдикате?

Синдикат никада није успео да уради оно што је могао да проба да уради – да заустави систем пропадања. А данас један број синдиката чак и не задовољава карактеристике синдиката, њихову дефиницију. Више се ради о синдикатима који су мануфактуре за стицање додатне зараде које формирају послодавци, о људима којима је то начин преживљавања. За мене озбиљан синдикат није онај који рентира своја два гласа, које је добио, на нечијој листи за подршку.

Како вратити поверење људи у синдикате уопште? И шта је конкретно Ваш план?

За мене је синдикат неко ко одговра на део потреба чланова. На пример, свако ко од плате издваја за синдикалну чланарину 385 динара месечно, што је годишње 40 евра, мора од синдиката да добије правну заштиту, заступање, преговарање о озбиљним стварима и на националном нивоу и осећај припадности и интегритета. Ако неко од свог синдиката за те паре то добија, у реду ако не, нека нас смењује.

Ја хоћу да меримо времена, озбиљно се огранизујемо, да имамо капацитете, иако за активности не добијамо ни жуту банку од државе, живимо од чланарина све мањег броја запослених чија су примања очајно мала а ми морамо да имамо капацитете да нешто урадимо. По мом мишљењу, а сви су се сложили у Синдикату, имамо времена до краја јуна да у прва два месеца потпуно снимимо стање, створимо претпоставке за све оно што имамо, а онда покажемо резултат. А шта је мерљив резултат а да то нису извештаји о раду? Резултат је да је у истраживању порастао степен поверења у синдикате.

Црне тачке фискалне консолидације

Пише: Саша Ђоговић, економиста из Београда

До сада су главни терет фискалне консолидације плаћали запослени у јавном сектору и пензионери. Време је да се учињена жртва оправда и суштинским реформским захватима на оболелом телу јавног сектора

Процес фискалне консолидације, који даје позитивне резултате, мора да има конзистентност и дисциплину у спровођењу. То подразумева системски и орочен приступ трансформацији јавног сектора, без икаквих примеса популизма и демагогије, као и ефикаснији и ефективнији рад администрације на свим нивоима, те пореских и разних инспекцијских тела.

Само синергетским деловањем могуће је подржавати и јачати процес фискалне консолидације. У супротном, тај процес би могао да се успори, па чак и да се заустави, претећи да српску економију поново доведе пред понор кризе јавног дуга. Већ је, у више наврата, указивано на све замке пролонгирања решавања проблема предузећа у реструктурирању, посебно РТБ Бора, Петрохемије, Азотаре, МСК и Ресавице, а затим и јавних предузећа, попут Србијагаса и ЕПС-а. Ова предузећа имају разне кредитне обавезе и, готово по правилу, дугују за гас, или струју.

Примера ради, само је РТБ Бор у периоду јануар - новембар 2016. године направио рачун за струју у износу од 4,39 милијарди динара, од чега је плаћено само 650.000 динара. Будући да је кроз програм реструктурирања том предузећу држава отписала 900 милиона евра, сасвим је извесно, да ће дугови наставити да се гомилају. Стога би, уколико се не пронађе стратешки партнер, требало већ сада размишљати о стечају РТБ Бор у целини, или пак делова. Такав приступ важи и за остала предузећа која не могу да пронађу модел одрживог пословања.

Све указује на то да ће, уколико се настави са досадашњом праксом, конзистентности у процесу фискалне консолидације бити доведена у питање, што би се негативно одразило и на оздрављења државне касе. Чињеница је, наиме, да наведена предузећа представљају својеврсну метастазу која озбиљно угрожава потентност процеса фискалне консолидације који је више социјална категорија и далеко је од савременог тржишног пословања базираног на личној и друштвеној одговорности. Зато је јефтиније затворити ова предузећа и социјалну функцију пребацити директно на државу. Реформе управо и претпостављају "одвајање жита од кукоља" и стварање услова за привредни раст. Тако би се направиле уштеде и креирао амбијент за раст прихода у буџету на трајнијим основама, а тиме и куповне моћи становништва. Поред ових видљивих предузећа, у корпус изазова фискалној консолидацији спадају и комунална предузећа и њихова дуговања.

Треба, такође, нагласити да се са трајним решавањем статуса, кроз стечај или ликвидацију, проблематичних предузећа стварају услови за смањење намета на рад, чиме се директно поправља инвестициона клима, што је веома важно за све учеснике на тржишту који живе од свог рада, а тиме се подиже и њихова конкурентност и јача предузетничка иницијатива. Томе треба додати и потребу за редуковањем разних парафискалних намета и подршку државе кроз системско сузбијање сиве економије. Да би фискална консолидација била успешна неопходно ави актери на тржишту измирују своје пореске обавезе. То значи да и верске организације морају да плаћају порез па је, у том контексту, неприхватљива најава представника Српске православне цркве да неће плаћати порез на имовину, док јој се кроз процес реституције не врати целокупна имовина. То је утолико неприхватљивије имајући у виду чињеницу да се из буџета, кога финансирају сви порески обвезници, издвајају средства и за верске институције. Још је један пример неодговорног управљања финансијским средствима односи се на нетржишно управљање клубовима, засновано на принципима делегатског система из доба самоуправљања. У управама клубова седе људи који, очигледно, никоме не одговарају за свој (не)рад. А ради се по принципу црне кутије, дакле нетранспарентно, док су једино видљиви дугови, који се пребацују на терет пореских обвезника, најчешће спонзорисањем тих клубова од стране јавних предузећа. Најсвежији пример је дуг од 370.000 евра, који ФК Партизан није измирио, а који је покривен тзв. спонзорством Телекома и то у року од једног дана. Тиме се, не само спречава боље управљање ресурсима јавног предузећа, него и спутава да уђе у конкурентску утакмицу. Дакле, и она јавна предузећа која остварују профит постају талац остварења бољих резултата и праћења конкуренције, а све то због присуства партократије у економији и невидљивих кабинетских потеза. Стога је и у спорту неопходно покренути процес приватизације, јер свака друга опција значи задржавање позиције привилегованих, што је у супротности са прокламованим циљевима фискалне консолидације. До сада су главни терет фискалне консолидације плаћали запослени у јавном сектору и пензионери. Време је да се учињена жртва оправда и суштинским реформским захватима на оболелом телу јавног сектора. То захтева одлучнији реформаторски приступ решавању проблема, а не имплементацију популистичких идеја прожетих издашним и нетранспарентним субвенцијама за инвеститоре. Извесно је, међутим, да са предстојећим председничким изборима претња од јачања популизма и маркетиншког приступа решавању проблема постаје очигледнија.

Нови отказ, тензије и потраживања

Пише: Дејан Ђорић

У ЈП Дирекција за изградњу Смедерево у ликвидацији, број отпуштених радника повећао се на 27, од којих је већина одлучна да оствари своја права, за која сматрају да су им ускраћена. Уз претходне тензије, вербална "убеђивања", чак и претње полицијом, током преподнева су предате пријаве потраживања, потврдиле су обе стране за Данас. Запосленима у овом предузећу у ликвидацији, почетком јануара уручено је 26 отказа од укупно 31 радника, међу којима је, према речима запослених, пет самохраних мајки, а најновији отказ уговора о раду уручен је запосленој која је завршила свој део посла за потребе поступка ликвидације, па је у предузећу остао само трочлани ликвидациони тим, са ликвидационим управником. Отпуштени радници у међувремену су се организовали како би истакли своја потраживања, рекла је за Данас председница синдикалне организације, Весна Зечевић.

„Углавном се то односи на отпремнине, на заостале дане годишњег одмора, а има колега који траже разлику по основу коефицијента који се обрачунавао за исплату зарада. Остало је нас 23-оје незадовољних у том смислу. Чекамо одговор у законском року, а после ћемо видети...“

Приликом данашње предаје пријава, дошло је до „варница“ бивших запослених и ликвидационог управника, чуле су се и претње полицијом, због гужве која се створила. Када су пале тензије међу доскорашњим колегама, пријаве су појединачно заведене.

Правна заступница бивших радника Дирекције, адвокат Данијела Митровић, објаснила је за Данас да радници поступају у складу са одредбама Закона о привредним друштвима и пријављују своја потраживања.

„Пријавом потраживања у законском року, запослени практично траже од ликвидационог управника да утврди њихова потраживања на име отпремнине, накнаде за неискоришћени годишњи одмор, за неке раднике и на име разлике зараде, а све у износима који су извештачени у складу са годинама радног стажа и коефицијентима.“

Заступница наводи да су сва решења о отказу уговора о раду донета тако што се послодавац позвао на одредбе Закона о раду, које се односе на тзв. технолошки вишак, односно отказ услед смањења обима посла који се правда покретањем ликвидације.

„Битно је направити разлику између поступка ликвидације и стечаја, где Закон о стечају прецизно дефинише права запослених у случају отварања стечаја. Са друге стране, када покренете ликвидацију, ви и даље имате активно предузеће, па је послодавац у обавези да запосленима који су добили отказ, исплати отпремнине, накнаде за годишњи одмор, евентуално зараде, у складу са Законом о раду. У њиховим решењима о отказу се, пак не помиње ни право на отпремнину, нити друга права која им припадају.“

Према речима заступнице, послодавац, у овом случају ликвидациони дужник, мора у року од 30 дана да одговори да ли оспорава та потраживања или не. Уколико оспори, радници имају могућност покретања судског поступка где би се то право утврдило, али би износи били увећани за трошкове поступка и затезне камате на наведене износе.

На крају се поставља питање да ли ће неко сносити одговорност због потенцијалних милионских износа потраживања, која ће, уколико дође до позитивног исхода за бивше запослене доскорашњег јавног предузећа, бити наплаћена из градског буџета. Или је све могло другачије.

Потврђен банкрот Југоремедије

Пише: М. Пудар

Жалба Одбора поверилаца Југоремедије је одбијена а Апелациони суд у Београду потврдио је решење Привредног суда Зрењанин, којим је проглашен банкрот.

Одлука је стигла у овдашњи Привредни суд, одакле треба стечајном управнику да се наложи оглашавање процене фабрике у стечају и даље поступање до коначног оглашавања продаје.

Како се може незванично чути, решење тек треба да буде достављено Одбору поверилаца.

- Нисмо још ништа написмено добили премда смо начули да решење није најповољније. Само је важно да се нађе купац - оцењује Владимир Пецикоза, председник Одбора поверилаца Југоремедије Ад у стечају.

Наредни кораци које надгледа Привредни суд, а спроводи стечајни управник уз сагласност Одбора поверилаца јесте оглашавање за прикупљање понуда за процену вредности "Југоремедије".

- Стечајна маса Југоремедије ће се продавати као правно лице, са лиценцама и свиме што овој фабрици припада. Тек када се заврши процена вредности, огласиће се продаја - објаснио је недавно за Данас стечајни управник Радован Савић.

Уколико процена вредности фабрике буде готова у наредна два месеца, овог пролећа може се очекивати оглашавања њене продаје. Стечај у Југоремедији уведен је децембра 2012. године а окончан новембра 2016, када након бројних покушаја није усвојен план реорганизације, јер је већински поверилац К+хета Реал Естате одустала од покушаја да реорганизује фабрику и покрене производњу. Проглашењем банкрота приступа се продаји имовине и намирењу дуговања.

С обзиром на то да је фабрика радила у закупу до 1. новембра 2016. очекивања малих акционара су да ће бар завршити у рукама фармачеута.

Комуналци по уговору тврде да раде под "робовским" условима

Извор: Н1инфо

Уговоре о привременим и повременим пословима закон дефинише као уговоре за сезонске послове, који не смеју да трају дужи од 120 дана у години. У београдским јавним градским предузећима је, међутим, више хиљада радника на тај начин ангажовано по неколико, чак и до 17 година.

“ПП уговорци” лишени су свих права која проистичу из радног односа. На такве, како кажу, “робовске” услове пристају да би сачували какво-такво радно место.

Незапослено лице - тим речима се описује радни однос дефинисан такозваним “ПП уговором”.

“ПП” значи привремено и повремено, али Немања Степановић је, продужујући га на свака четири месеца, у ЈКП “Водовод и канализација” провео десет година. На истом радном месту, са истом платом и без икаквих права.

“Имамо дупло мању плату него стални радници. Дупло мању! Немамо право на један слободан дан, на један дан боловања, годишњег одмора, за рођење детета водоводски радник прима 160.000, радник прима за прво дете, ја имам девојчицу, ништа нисам примио наравно”, истиче Немања.

Када се Немањина ћерка разболела, он је тражио пет слободних дана. Није их добио и то је, каже, прелило чашу. Дао је отказ и због тога се, каже, не боји да говори. У истом предузећу са истим уговорима ангажовано је још око 700, махом физичких радника. Неће пред камере, јер се, кажу, плаше да ће остати без посла.

Отказа се међутим не боје они који су га већ добили. [Око 250 “ПП уговорца” из ЈКП “Градска чистоћа” крајем децембра су организовали штрајк упозорења.](#) То је и пресудило њиховом радном статусу.

“После тог штрајка генерални директор је сазвао управнике свих погона и наредио им да се прети људима ко буде изашао 16. на тај генерални штрајк да ће сви добити отказе”, каже отпуштени радник Милош Недовић. “16. кад је требао да буде генерални штрајк ми смо добили отказ, смењен је директор оперативе Градске чистоће Цвековић и наш управник Слободан Нешовић, уз образложење да нису учествовали у спречавању штрајка.”

Н1 је затражио нешто опширније образложење. Али улазна капија је најближе што смо успели да дођемо до ЈКП “Чистоће”. Из службе за односе са медијима су нам јуче преподне обећали саговорника, међутим после тога нису одговарали ни на позиве, ни на поруке, ни на званични

допис. У ЈКП "Водовод и канализација" су били отворенији за сарадњу, али ни они нису успели да нам обезбеде саговорника.

Градоначелник Синиша Мали обећава - препреке на путу од ПП уговора до Уговора о раду уклањамо до краја године.

“Ако мене питате лично, апсолутно је потребно да када већ раде толики број година, да се осећају запослени, да имају сва права која проистичу из пуног радног односа. Ја сам сам себи дао задатак и домаћи и рок до краја године да покушамо то да решимо заједно са Владом републике Србије”, обећава Мали.

Упитан за отказе у ЈКП Чистоћа, градоначелник одговара овако: “Колико сада, ја ћу позвати директора Чистоће имаћете информацију до сутра ујутру шта се тачно десило и о чему се ради.”

Зафалиће шофери и нашим камионима и аутобусима

Аутор:Љ. Малешевић

Немачка удружења аутобуских превозника тренутно су у мањку од 2.000 возача, а у следећим годинама тај број могао би порасти на чак 10.000. Слична ситуација је и с растућим сектором теретног превоза. Додуше, тренутно се за тај посао обучава око 7.000 младих, али они преспоро улазе на тржиште рада. Не постоје тачни подаци о томе колико широм Немачке тренутно недостаје возача теретних возила, али само на подручју Дуизбурга, где се налази највећа речна лука у Европи и где је седиште многих шпедитерских компанија, недостаје 3.000 возача.

Готово свим државама у Европи недостају квалификовани возачи. Статистика показује да је, од 36 држава, у чак 23 радно место возача међу првих десет које послодавци најтеже попуњавају. Када се узме у обзир само тај податак, много је јасније зашто најквалификованији возачи из Србије лако налазе посао негде преко границе, и то за плате много пута веће него овде. С друге стране, много је јасније и зашто и Србија има све израженији проблем мањка шофера, како аутобуса, тако и камиона, и то до те мере да постоји реална опасност да за неколико година више камиона буде на паркинзима него на путевима.

Прошле године је председник Пословног удружења у друмском саобраћају Међународни транспорт” Душан Николић упозорио на то да се сва возила у међународном транспорту покрећу с тешком муком јер квалификованих возача нема у довољном броју. Истакао је да у Србији има 100.000 привредних возила, од којих је 10.000 у међународном превозу, а за њихово коришћење потребно је 120.000 возача и још око 20.000 људи који ће возила одржавати.

– Сада још и успевамо да некако покренемо возила, али бојим се да ће за неколико година то бити немогуће – указао је Николић. – Наш школски систем није прилагођен потребама привреде и ако се тако настави, нећемо моћи да обезбедимо 140.000 људи који ће радити у транспорту робе и путника.

Проблем с проналаском квалификованих шофера имају и превозничка предузећа, која су због тога често принуђена на то да узимају старије возаче, у највећем броју случајева пензионере, који не могу да издрже темпо који је потребан у јеку туристичке сезоне и када треба путнике возити на даље дестинације. Због тога међу возачима има и оних који су давно превазишли 65. годину, док је младих веома мало. Наиме, млади који су квалификовани – а то подразумева

много више од пуког поседовања возачке дозволе или пак завршене средње школе за возача – брзо налазе посао у иностранству јер је потражња за њима велика. Осим огромне потражње у готово свим европским државама, и зарада возача преко „гране” је неколико пута већа него у Србији.

Посебан проблем представља чињеница да ни „школовани” возачи који добију дипломе у нашим школама нису способни да испуне захтеве за професију међународних шофера. Дошколовање возача кошта од 1.500 до 2.000 евра, а то је трошак који већина оних који заврше школе за возаче себи не може да приушти. Газде такође или немају или неће да плате дошколовање возача, па тако Србија има апсурдну ситуацију да на евиденцији незапослених има готово 2.000 возача без радног искуства, а да у стварности камионе и аутобуске нема ко да вози.

Послодавци плаћају обуку незапосленим возачима

У Удружењу „Међународни транспорт” сматрају да кадар који се школује за возаче није у потпуности обучен. Због тога су и сами покренули обуку незапослених возача, и то тако да све кандидате који испуњавају услове стипендирају и кредитирају будући послодавци – чланови Удружења да би обезбедили себи потребан број возача. Услов је да кандидат који пролази ту додатну обуку одређено време ради код послодавца који га је стипендирао да би вратио оно што је у њега уложено.

„Петрохемија” гурнула државну касу у минус

Аутор: Д. У.

Буџетски суфицит Републике од пет милијарди динара на крају 2016. године анулиран је укључивањем у јавни дуг обавеза „Петрохемије” према НИС-у у износу од 13 милијарди динара, због чега је на крају године у државној каси исказан минус од 7,9 милијарди динара, објавило је Министарство финансија.

Када се у расходе укључе и пројектни зајмови, који у 2016. години нису били део буџета, али припадају нивоу Републике, буџетски дефицит износи 33,7 милијарде динара, наводи се у саопштењу Министарства о Извршењу буџета за 2016.

На нивоу опште државе забележен је дефицит од 57,1 милијарди динара, односно 1,4 одсто бруто домаћег производа.

Аранжманом с Међународним монетарним фондом био је предвиђен дефицит од 163,5 милијарде динара, или 3,9 процената БДП-а, с тим да је шестом ревизијом аранжмана он снижен на 89,1 милијарди динара, или 2,1 одсто БДП-а.

У односу на 2015. годину остварени фискални дефицит је 92 милијарде, или 3,2 процента нижи, док је први пут након 2006. остварен примарни фискални суфицит (фискални резултат без камата) од 74,1 милијарде динара, односно 1,8 одсто БДП-а.

Фактори који су допринели дефициту значајно мањем од циљаног су бољи макроекономски оквир, борба против сиве економије и пореске евазије, висока уплата једнократних непореских прихода и нешто ниже извршење расхода, наводи се у саопштењу.

Збирни суфицит локалних самоуправа на крају године износи 6,8 милијарди динара, а АП Војводина је у суфициту од 2,4 милијарде. Дефицит Фонда СОВО је 1,1 милијадра динара, а мањак Фонда ПИО је 4,5 милијарде. Национална служба за запошљавање и РФЗО су забележили суфиците од 2,7 милијарди динара и 3,1 милијарду, респективно.

Државна предузећа надлежна за одржавање и изградњу путева, „Путеви Србије” и „Коридори Србије” се у највећој мери финансирају из кредита намењених изградњи путне инфраструктуре те је њихов укупан дефицит износио 32,7 милијарде динара.

Удружење синдиката пензионисаних војних лица подржало протест Војног и Полицијског синдиката

Извор:Бета

Председништво Удружења синдиката пензионисаних војних лица Србије подржало је вечерас протест чланова Војног и Полицијског синдиката Србије, који је заказан за 11. фебруар и позвао "ветеране и све добронамерне грађане" да са тог скупа затраже од власти "одговорније управљање системом безбедности".

Удружење је у саопштењу навело да подржава протест због "урушавања система безбедности, непоштовања закона у прописивању основице плата професионалних војних лица у Војсци Србије, обезбеђења услова за законито синдикално деловање у Министарству одбране и обезбеђења прописаних услова рада".

"Нико као пензионисана војна лица не познаје и не разуме све мере које се спроводе, од НАТО агресије све до данас, на урушавању система одбране и уништењу Војске Србије. Мере које предузима Министарство одбране на јачању система сматрамо пре свега усмереним на медијску промоцију актуелне власти пред предстојеће изборе", стоји у саопштењу.

Додаје се да Влада Србије "може и треба" да обезбеди достојанствен економско-социјални положај запослених у систему безбедности "развојем домаће привреде, спречавањем криминала у јавном сектору и истинском борбом против сиве економије и пореских утаја". Полицијски и Војни синдикат Србије најавили су раније да ће у суботу, 11. фебруара испред зграде Владе Србије у Београду, одржати нови протест у циљу побољшања положаја припадника војске и полиције. Представници два синдиката протествовали су прошле године три пута, 27. новембра, као и 11. и 24. децембра али то није довело до испуњавања њихових захтева. Протестима су указали на тежак материјални и социјални положај запослених, али и на, како тврде урушавање система безбедности.

НОВЕ ЗЛОУПОТРЕБЕ У СИСТЕМУ ЕПС Муљали са дневницама и наплаћивали гориво иако им је ПЛАЋЕН ПРЕВОЗ

Аутор:Слађана Вукашиновић

Због злоупотреба налога за службена путовања и наплате дневница "ЕПС Дистрибуција" пробила је још у октобру за чак 67 одсто буџет планиран за ове намене за целу 2016, сазнаје "Блиц".

Тако бар показује рачуница Синдиката радника ЕПС, који је затражио од Надзорног одбора да преиспита узроке за енормно трошење пара за службена путовања, као и објашњење разлога за увођења писмене изјаве о одрицању запослених од дневница коју је потписао директор Бојан Атлагић. Поред тога, од Атлагића су тражили и да да на увид да све службене налоге по којима су исплаћене дневнице, а пошто је он то одбио, синдикалци су напустили седницу уз оптужбе да је он умешан у расипање пара.

Извор "Блица" из "ЕПС Дистрибуције" тврди да је разлог за овакво прекорачење то што је један број запослених наплаћивао као трошкове службеног путовања свакодневни долазак на посао из Новог Сада и неких других делова Војводине у Београд, иако на то немају право.

- Овај изум је заживео од јула прошле године са новим руководством, које је углавном из Војводине и путује свакодневно. Они су смислили како да поред својих плата додатно зараде још од 40.000 до 60.000 динара, и то уз помоћ путних налога који су писани за свакодневна путовања од Новог Сада или других градова до Београда на основу којих су добијали дневнице. Неки су наплаћивали и гориво за аутомобиле, мада им је за долазак до радног места обезбеђен и плаћен превоз - каже наш саговорник.

Како наводи извор "Блица", када су синдикати то открили, директор Бојан Атлагић је прописао упутство о рестриктивном одобравању службених путовања којим је тражио да се запослени писмено одричу исплате дневница.

- То је противзаконито, а смишљено је као начин да се заташка цела афера и да се изађе из лавиринта у који су умешани и неки блиски сарадници садашњег директора Атлагића - објашњава наш саговорник.

Његову причу потврђује и Милан Ђорђевић, председник Синдиката радника ЕПС.

Само у једном дану по основу налога за службено путовање за један семинар и котизације исплаћено је 750.000 динара Милан Ђорђевић, председник Синдиката радника ЕПС

- Ово је невиђени скандал, јер је до краја октобра из фонда за службена путовања "ЕПС Дистрибуција" исплатила 167 одсто новца предвиђеног за дневнице у 2016. Само у једном дану по основу налога за службено путовање за један семинар и котизације исплаћено је 750.000 динара. То је нечувено и тражио сам од Атлагића да Надзорном одбору достави сву документацију о службеним путовањима, али он је то одбио и ја сам напустио седницу НО. Око овога и полиција ће имати посла јер је реч о кривичном делу. Немају право појединци који путују из Војводине да наплаћују дневнице пошто им је обезбеђен и плаћен превоз. Поред тога синдикат је тражио и да се објасни с којим правом је директор Атлагић тражио да се запослени писмено изјашњавају о одрицању од дневница, што је противзаконито. Другим речима, он је смислио како да се штета од безобразлука и криминала појединаца превали на леђа недужних радника ЕДБ - каже Ђорђевић за "Блиц".

"ЕПС Дистрибуција": Није било злоупотреба

С друге стране, у "ЕПС Дистрибуцији" све негирају, иако "Блиц" има документ у коме се каже да се мења режим слања на службени пут "у циљу отклањања злоупотреба у предметном поступању (исплата дневница) и да ће се примењивати рестриктивни приступ упућивања на службени пут".

Позвали смо се и на Закон о доступности информација од јавног значаја и затражили да нам се за одређене раднике (за које смо имали увид у путне налоге) доставе подаци колико им је исплаћено за јул, август, септембар и октобар 2016. године по основу дневница, горива и путних трошкова.

- Наведеним лицима је послодавац организовао сопствени превоз и нису им исплаћене дневнице, гориво и путни трошкови. А ставке за службена путовања су у оквирима планске позиције и није пробијен фонд - стоји у одговору Сектора за правне послове и људске ресурсе ОДС "ЕПС Електродистрибуција".

Дитман: Отварамо још 3.000 радних места у аутоиндустрији

Извор: Танјуг

Амбасадор Немачке Аксел Дитман је изјавио данас у Бечеју да су немачке фирме инвестирале у аутоиндустрију у Србији око 230 милиона евра и отвориле 12.000 радних места, као и да ће отворити још 3.000.

Дитман је у новом погону фабрике "Кнотт Аутофлекс ууг" за производњу делова за аутоприколице, који је отворен у присуству премијера Александра Вучића, рекао да је то

значајна немачка инвестиција која је реализована заједно са Србијом и мађарским партнерима.

“ То показује да имамо снажан ангажман у виду инвестиција у овом граду” , рекао је Дитман. Он је казао да немачка аутоиндустрија, која има угледну годишње производе више од 15 милиона возила.

Дитман је нагласио да је сегмент аутоиндустрије веома важан за нашу сарадњу са Србијом. Он је истакао да Влада Србије снажно ради на привлачењу инвеститора у земљу и да Србија и Немачка могу још да побољшају економске односе.

Према његовим речи, у фирмама са немачким капиталом у Србији је запослено око 33.000 људи.

“ Влада Србије је спровела многе економске реформе и тако треба да настави” , нагласио је Дитман.

Он је рекао да Влада треба да настави да унапређује пословни амбијент за инвеститоре.

Ко пали ватру у ГСП?

Аутор:Н. ВУКИЋ

Поводом изјаве ПР ГСП да су за пожаре одговорни запослени, оштро реаговали синдикати. "Независност": Тражимо одговорност за неаргументоване и срамне оптужбе људи ИЗЈАВА Јоване Пауновић, представнице менаџмента ГСП, да су радници одговорни за саботажу и пожаре на возилима највећег градског превозника, узнемирила је и пробудила синдикате ГСП.

Секретар за јавни превоз Угљеша Митровић поводом овог случаја каже за "Новости" да засада неће да се меша.

- Не бих давао никакве изјаве пре него се прикупе сви докази, али то како ће и када да иступе, одлука је ГСП - рекао је Митровић. - Сачекаћемо да видимо шта ће утврдити полицијска истрага. Нама се до сада никад нису жалили на раднике и саботажу.

Када је у јуну прошле године откривена афера да поједини шефови у ГСП краду гориво и делове, Милковић, због полицијске истраге, није желео да званично говори о резултатима акције унутрашње контроле и инспектора МУП. А сада је испред руководства највећег градског превозника иступила Јована Пауновић, задужена за односе са медијима у овом предузећу која је за пожаре и саботажу оптужила раднике, иако ни унутар предузећа нису прикупљени сви докази, нити је полиција покренула истрагу.

Док менаџмент ГСП ћути и не одговара на новинарска питања, поједини синдикати оштро су осудили, како кажу, њено неодговорно понашање.

- Срамно је да се на овакав начин, без доказа и судске пресуде, радници оптуже, ни мање ни више, него за саботажу. Посебно је поражавајуће да такво саопштење даје менаџмент који је одговоран за поуздан и сигуран превоз безмало два милиона Београђана - истичу у Извршном одбору синдиката "Независност".

Овај синдикат ГСП ће, како наводе, свим расположивим правним средствима тражити одговорност за, по њиховим речима, неаргументовано, срамно и тешко оптуживање радника ГСП. - То су они што су протеклих година и током целог јануара на сибирским температурама

одржавали возила и превозили Београђане. Без извештаја унутрашње контроле која је надлежна да утврди узроке и неправилности на возилима, без судског епилога и дефинисања евентуалне појединачне кривице - оптужени смо сви.

Из СОС синдиката питају зашто Сектор унутрашње контроле и безбедности ГСП преузима улогу МУП.

- Како је у току рад комисије за утврђивање узрока пожара, чији извештај још није достављен извршном директору за техничку експлоатацију аутобуског подсистема, нејасно је одакле некеме закључак да је пожар последица саботаже запослених - каже Никола Антић, председник СОС синдиката.

МИЛКОВИЋ: СВЕ ПРОСЛЕЂУЈЕМО ПОЛИЦИЈИ

- ИНФОРМАЦИЈЕ се обрађују, потом ће извештај бити прослеђен МУП - рекао је поводом инцидента у којима су изгорела два аутобуса на линији 302 Жељко Милковић, директор ГСП, гостујући на РТС.

Он је истакао да је спроведена набавка 88 система за гашење пожара, а до краја године је планирано за остатак возила. Милковић је додао да је 46 таквих система од Нове године досада рекламирано, због грешке радника ГСП или неисправности система, није још утврђено.

Сва власт министру

Аутор:И. МИЋЕВИЋ

Незадовољство због нацрта закона о основама система образовања. Висок ниво централизације: један човек бира све директоре школа

СВА власт у рукама министра, укидање значаја Националног просветог савета и школских одбора - главне су замерке синдиката на нацрт закона о основама система образовања, чија јавна расправа би требало да почне овог месеца. Проф. др Александар Липковски, председник Националног просветног савета (НПС), сматра да је овај документ толико штетан да га треба што пре суспендовати и писати нови нацрт.

На дугачком списку замерки проф. Липковског наведено је да је чланове НПС до сада бирала скупштина и то на шест година, како би били независни од актуелне политике. Сада је предложено да их именује влада и то на четири године. Тиме, каже, Савет постаје потчињен министарству. Уместо да усваја наставне планове, НПС сада само даје мишљење.

- Речи "доноси министар" и "утврђује министар" понављају се у тексту 25 пута, а реч "министар" 88 пута - пребројао је математичар, проф. Липковски. - Ово је централизација просветних надлежности у рукама једног човека, до сада невиђена у српској просвети, као и политизација просвете која подсећа на ону из доба владавине КП. Овај закон, ако буде усвојен, може довести до несагледивих штетних последица.

Незадовољни су и синдикати, а њима је трн у оку то што директора бира директно министар. Према речима Јасне Јанковић, председнице Уније синдиката просветних радника, будући закон доноси непотребну централизацију.

- Потпуно је погрешно да министар преузима улогу школских одбора и поставља директоре. Не може он имати увид у то како ради 1.700 директора и ко су најбољи кандидати - упозорава Јасна Јанковић. - Није добро што синдикати нису позвани да учествују у изради закона, као што је био случај са свим претходним законима. Изнећемо све примедбе и надамо се да ће их министарство уважити пре него што текст оде на јавну расправу.

РАДНО ВРЕМЕ НОВИНА је и да ће се оптерећење ђака мерити бројем сати проведених у школи, а не само бројем часова. Посебан закон уредиће то питање, али ће у укупно време

улазити све активности - редовни часови, изборни предмети и ваннаставне активности. Сваки ученик добиће и јединствени образовни број, који ће га пратити од вртића, па до запошљавања. Слично је мишљења и Александар Ничић из Синдиката образовања Србије. Он сматра да сва власт у рукама једног човека оставља могућност политизације избора директора и запошљавања нових колега.

- Директора бира министар, а директор сада више неће имати обавезу да на слободна места преузима колеге са непуном нормом. Моћи ће на 60 дана да прими кога хоће, без конкурса, и да му уговор на одређено продужава колико жели. Наставници остају потпуно незаштићени - тврди Ничић.

Ни директори установа образовања не дочекују нови закон спокојно, с обзиром на члан 204, према коме све установе шест месеци после усвајања закона морају да распишу нови конкурс за директора. Значи, већ на јесен министар ће бирати 1.700 нових директора школа. И Национални просветни савет биће смењен и именован нови шест месеци касније.

РОДИТЕЉИМА КАЗНА 100.000

МЕЂУ новинама које је закон доноси су и могућност оснивања Агенције за образовање, казне за секретаре школа, казне за родитеље од 30.000 до 100.000 динара, установе ће моћи да се оснивају јавно-приватним партнерством... Програм опште, стручне и уметничке матуре биће спреман за школску 2018/2019. годину. У закон је ушло и оснивање ђачких задруга, родитељских савета на нивоу општине, као и оснивање секторских већа, која ће, поред образовних стручњака, чинити и представници послодаваца, а њихов посао биће да се баве проценама образовних потреба за конкретне струке.

Табаковићева: Зашто нам је курс отишао преко 124

Извор:Бета

Јачање евра у односу према динару, те је средњи курс достигао 124 динара за један евро, сезонског је карактера, каже гувернерка НБС Јоргованка Табаковић.

Према њеним речима, почетком године већа је тражња за девизама због тога што домаћи увозници енергената купују више девиза.

Она је за Блиц рекла да од почетка године постоје нешто израженији притисци на слабљење динара, из домаћих и међународних извора.

"У неколико наврата НБС је помињала да су умногоме ови фактори сезонског карактера и карактеристични за почетак године", рекла је Табаковићева.

По њеним речима, већа тражња за девизама је тада последица појачане куповине коју обављају домаћа предузећа, увозници енергената, "као и смањења индексиране активе банака".

Табаковићева каже и да је, поред тога, појачана неизвесност на међународном финансијском тржишту.

"У највећој мери то је резултат одлуке Федералних резерви (ФЕД) САД да повећају основну каматну стопу и очекивања тржишних учесника да ће централна банка САД у наредном периоду повећавати каматне стопе брже него што је иницијално очекивано", рекла је она. Гувернерка НБС је навела и да је то "додатни фактор који доприноси притисцима ка слабљењу динара". Она је додала да НБС прати утицаје свих фактора који делују на девизном тржишту.

"Напомињемо да НБС не циља ни на један ниво девизног курса, нити утиче на његов тренд, али благовремено реагује када је то потребно, како би спречила његове прекомерне краткорочне флукуације", рекла је Табаковићева.

Месечни пресек курса евра у јануару ове године износио је 123,8 динара, у децембру прошле године је био 123,42, у новембру 123,19, а претходног месеца 123,18.

У септембру прошле године износио је 123,23, а у августу исте године 123,31 динар.